

til Kritik og til Misbrug, og rækker en Lov blot en Lillefinger til Menneskene til Misbrug, bliver Loven misbrugt, saa vist som Menneskene nu en Gang ikke er saa gode, som de burde være. Nu skal Natarbejde altsaa være forbudt for Kvinderne. Ja, men det skal kun være forbudt i visse Virksomheder, nemlig i Haandværks- og Industrivirksomheder og i Grene af disse Virksomheder. Og da hvilke? Den højtærede Socialminister og den højtærede Erhvervsminister skal bestemme, hvilke der hører ind herunder. Men maa jeg saa have Lov til at spørge: Hvorfor skal alle de Kvinder, der arbejder udenfor disse Virksomheder, ikke beskyttes mod Natarbejde og dets nedbrydende Virkninger? Hvorfor skal Kvinder som Telefonistinder, Sygeplejersker, Jordemødre, Tjenere, alle saadanne, der arbejder efter Kl. 10 om Aftenen, ikke ogsaa ind under denne Bestemmelse?

Nu er det jo saa heldigt, at man aldrig har en Lov, uden at der kan dispenseres fra den, og der er forskellige Bestemmelser, som viser, at selv om Natarbejde er nedbrydende i sin Virkning overfor Kvinden som Kvinde og Slægtens Fornyer, er der dog højere Hensyn, som kan give sig Udslag i en Dispensation. Erhvervsministeren kan nemlig efter Samraad med Socialministeren dispensere i særlige Tilfælde — hvilke faar man ikke at vide. Saa er der noget, der rangerer nogenlunde lige med de Herrer Ministre, nemlig Naturomstændigheder, Ulykkeshændelser og andre lignende Forhold, der kan gøre sig gældende og bevirke, at man bliver nødt til at dispensere. Endelig er der Varer, der er udsat for meget hurtigt at forringes. Hertil skal der tages Hensyn, og saa spiller det ingen Rolle, om Arbejdet om Natten er mere eller mindre farligt for Kvinden, saa kan hun faa Lov til alligevel at arbejde om Natten. Ligeledes er der de Virksomheder, i hvilke udelukkende Kvindens paarørende er beskæftigede, hvor der ikke er fremmed Hjælp. Altsaa, hvis der i en Forretning kun er en Lærling, en Ekspedient eller hvad man vil, hører Kvinden ind under dette Natarbejdsforbud, men hvis der ikke er nogen saadan, falder hun udenfor. Altsaa ganske tilfældigt.

Og saa vil jeg dog nok spørge: Hvorfor skal der formenes alle de Kvinder, som ikke har Børn, og som er ude over den Alder, hvor de kan faa Børn, Adgang til at arbejde om Natten? Det kan jo dog ikke være Hensynet til den kommende Slægt, der her gør sig gældende. Det vil efter min Mening

i Fremtiden faa den Konsekvens, at Kvinderne bliver konkurreret ud af Erhvervene til Fordel for Mændene, og det er dog egentlig ikke Meningen for Kvindernes Vedkommende, ligesom de er gaaet ud paa Arbejdsmarkedet og kæmper for at faa Ligestilling med Mændene og ogsaa lige Løn med Mændene. Er de gaaet ud paa Arbejdsmarkedet, kræver de at have Rettigheder paa lige Fod med Mændene, bør de ogsaa tage Byrderne og Pligterne paa lige Fod med Mændene.

Med Hensyn til det andet Lovforslag, om Kvinders Barselhvile, vil jeg sige, at det er om muligt endnu slettere affattet end det første. Man spørger først: Hvilke Kvinder skal have den lovbefalede og berettigede Barselhvile? Her er det udvidet til ogsaa at medtage Handels- og Transportvirksomheder og Grene af disse. Hvilke der hører ind under hvilke, skal den højtærede Socialminister og den højtærede Erhvervsminister afgøre. Under Handel falder alle, der sælger Varer og driver Handel. Det vil altsaa sige, at f. Eks. en Kvinde, der staar ved en Bananvogn, vil kunne komme ind under Lovforslaget. Og det vil sige, at en Kvinde, der har en overordnet Stilling i en Virksomhed og er engageret med 3 Maaneders Opsigelse, ogsaa vil kunne komme ind under Lovforslaget, hvis hun arbejder indenfor nogen Gren af de 4 i Lovforslaget nævnte Virksomheder. Jeg vil gerne spørge — for det er jo rart at vide, hvilke Afgørelser Socialministeren i Forbindelse med Erhvervsministeren i Fremtiden kan komme til —, om f. Eks. en Kahyttsjomfru ogsaa kommer ind under dette Lovforslag. Hun kan jo ikke komme ind under det første Lovforslag, der hjemler Ret til ikke at arbejde om Natten, idet Transportvirksomheder ikke hører ind under det første Lovforslag. En Kvinde falder heller ikke ind under Lovforslaget, hvis hun kun arbejder sammen med sine paarørende. Hvorvidt den Kvinde, som der er Tale om, faar Barselhvile, faar den for Slægten fornødne Hvile, er altsaa afhængigt af, om der f. Eks. arbejder en ganske enkelt Ekspedient, Kontorist o. s. v. i Mandens eller den paarørendes Virksomhed. Det vil sige, at hun kan faa Godtgørelsesretten, hvis der arbejder en enkelt Ekspedient, men hvis hun foretrækker at arbejde trods Lovforslaget, behøver man blot at afskedige denne ene Ekspedient, saa falder hun udenfor Lovforslaget og kommer, til Trods for at hun er Slægtens Fornyer, til at arbejde i disse Maaneder.

Og jeg vil spørge: Hvilke Kvinder falder ind under Lovforslaget? Man skulde